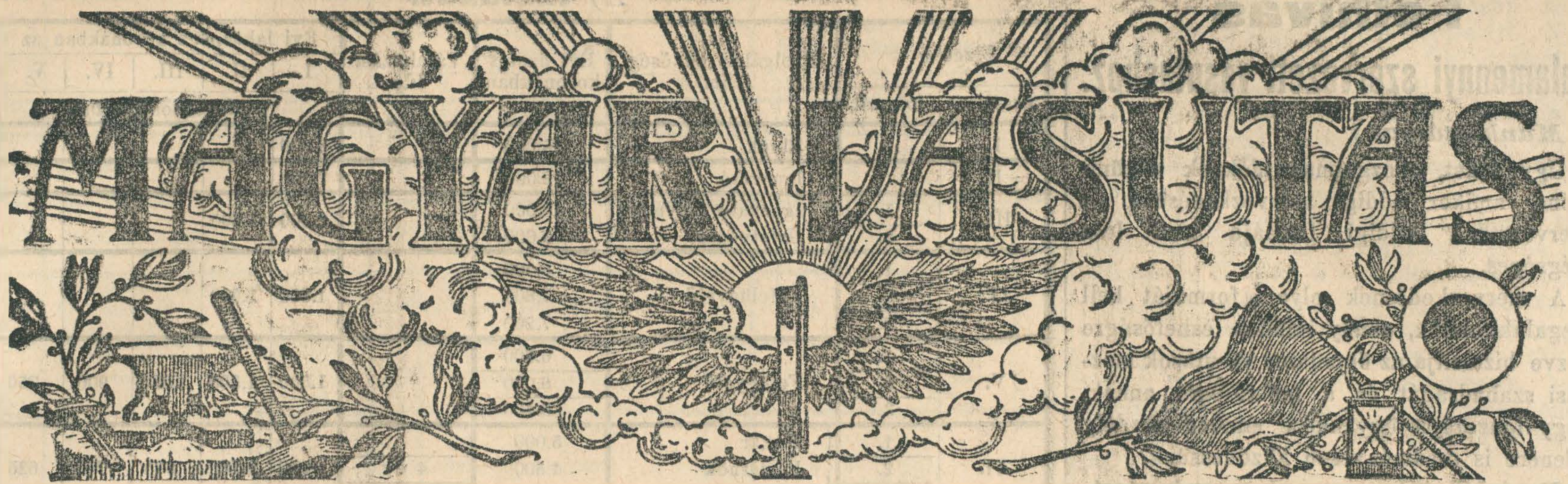

A VASUTI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VII., Dembinszky-utca 6. sz., I. em. 16,
ahová minden levél és küldemény címzendő.

Megjelenik
minden héten
pénteken.

Előfizetési árak:
Egy hóra — — — 1.40 (—80 kor.) | Félévre — — — 2.40 (4.80 kor.)
Negyedévre — — — 1.20 (2.40 „) | Egyes szám — — — 10 (—20 „
A Szövetség tagjai díjtalanul kapják.

Korbács és cukros-kenyér.

Megjött a nagy nap: május 13-ika. És meghozta a régóta ígért, olyan sokáig huzott-halasztott és eddig gondosan rejtegetett „ajándékot” a vasutasoknak: a *fizetésrendezést* és a *szolgálati rendtartást*. Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter e hónap 13-án terjesztette a két javaslatot a képviselőház elé és a nagyságos honatyák zajos éljenzéssel fogadták a nevezetes törvényjavaslatokat.

A vasutasok tizezeinek azonban nincs okuk örülni. A fizetésrendezés csak keveseket elégíthet ki, a *szolgálati rendtartás pedig a legbrutálisabb és legkegyetlenebb rabszolgatörvény, amelyet el lehet képzelni.*

A fizetésjavítás céljaira tizennégy és fél millió koronát fordít a kormány. Szép summa, habár mögötte marad a szentkoronás szövetség, sőt még a Klub javaslatának is.

De ezt az összeget is igazságtalanul osztották fel az egyes szolgálati ágak és kategóriák között. A nagy javadalmazású főtisztviselők nagy javítást kaptak, a tisztviselőknek amúgy sem szegényes fizetése kielégítő emelkedésben részesült, ellenben az altsztek szerény javítást kaptak, amelyet az előléptetés megrosszabbítása még inkább csökkent, a szolgák és örök pedig valóságos alamizsnában részesültek.

A legvéresebb és legbotrányosabb a fizetésrendezésben azonban az, hogy az *Államvasutak negyvenezer munkása egyetlenegy fillér bérjavításban sem részesült.* A munkások részére nincs egyetlen fillére sem a gazdag államnak és a jóságos miniszternek. A munkások csak dolgozzanak tovább inuk szakadtáig, csak huzzák tovább a jármot és nyomorogjanak tovább az irdatlan nagy drágaság alatt. A munkásoknak a fizetésrendezésre szánt milliókból egy árva garas sem jut. Ellenben a másik javaslatból, a szolgálati rendtartásból a legmérgezőbb tövis és a legsúlyosabb bilincsek éppen a munkásoknak jutnak. De kijut a részük ebből az összes vasuti alkalmazottaknak. A fizetésrendezésért drága árt fizetnek. A sovány fizetésrendezés fejében teljes szolgálatot kapnak.

Mert az új szolgálati rendtartás — csak tessék elolvasni azt a szerény kivonatot, amit alább közlünk! — a szeges korbácsot suhogtatja a vasutasok, valamennyi vasutas háta felett.

Megteszi *közhivatalnoknak* a legszerényebb pályamunkást és csatornatisztítót — *büntető-jog* szempontjából. Megvonja a politikai jogait, megfosztja az egyesülési jogától, kiforgatja szervezkedési jogából, béklyókat rak kezére-lábjára és még a száját is felpeckeli, nehogy panaszkodni tudjon. Az új szolgálati szabályzat valamennyi szakasza mindmegannyi csapda és rabbilincs a vasutas számára, az egész gyilkos rabszolgatörvényből még a statárium sem hiányzik. A cukros-kenyér mellé odalopta a kormány a korbácsot. Ravasz a taktikája és alighanem jól számított. Abban bizakodik, hogy a jámbor vasutasokat elvakítja a milliós fizetésrendezés és rettenetes nagy örömben nem veszik észre azt a borzasztó veszedelmet, amelyet az új pragmatika rejt magában. A fizetésemelés felett való elragadtatásukban nem is fogják meglátni, hogy mámorukat a kormány arra kívánja felhasználni, örökre hogy guzsba kösse őket. Azoknál a boldogtalan kartársaknál, akiket a gróf Batthyány szentkoronás maszlaga elbódított, vagy akik minden gondolkodás nélkül pörögtetik le a napjaikat, alighanem vág a kormány számítása.

De a szervezett vasuti munkások és a hozzájuk csatlakozott felvilágosodott kinevezettek tisztán látnak és józanul gondolkoznak.

A szervezett vasutasok lángoló haraggal tiltakoznak a fizetésrendezésben rejlő igazságtalanságok ellen; tiltakoznak az ellen a véres igazságtalanság ellen, hogy a vasuti munkások semminemű bérjavításban nem részesültek; és tiltakoznak az új szolgálati rendtartás ellen, amely teljesen megfosztja a vasutasok jogait és szabadságát és a szó szoros értelmében a rabszolgaságba süllyeszti őket!

*

A pusztá tiltakozással azonban nem elégszünk meg. A tiltakozás pusztában elhangzó szózat marad, ha nem követi és nem támogatja a tett. Nem sztrájkra és nem passzív rezisztenciára gondolunk. Van más módja a cselekvésnek. A fővárosi szervezett vasutasok már csütörtökön este nyilvános gyűlésen fogják a két törvényjavaslat sérelmeit feltárni és egyrészt a közvéleményhez fordulnak sérelmeik ismertetésével, másrészt a képviselőház elé viszik panaszait.

Kövessék ezt a példát országsszerte a vasutasok! Jól tudjuk, hogy a közvélemény rosszul hall, gyengén lát és nehezen mozdul. Azzal is tisztában vagyunk, hogy a képviselőház többsége fittyet hány a mi sérelmeinkre és szó nélkül megszavazza a kormány javaslatát.

De a nyilvánosság előtt tiltakozunk a gonosz merénylet ellen azért, hogy a vasutasokat felrázzuk tétlenségükből és *egy tömör táborra szervezzük őket.* Mert szervezkednünk kell és szervezkedni fogunk, ha ezer tiltó szabály áll is utunkban. Csak azért merészeli a kormány ezt a bűnös, alávaló rabszolgajavaslatot beterjeszteni, mert nem vagyunk elég erőteljesen szervezve és szertehuzunk. A céltudatos szervezkedés az útja szabadságunk és jogaink visszanyerésének. Egyetlen fegyverünk most és a jövőben a szervezkedés és ha az elnyomatás kálváriája megtanítja a magyarországi vasutasokat is a szervezkedésre, akkor biztos, hogy az előttünk álló harcból győzelmesen fogunk kikerülni.

Felhívás

valamennyi szervezett vasúthoz.

Munkástársak!

Ugy lehet, mozgalmasság időknek nézünk elébe, amikor eddigi szervezkedésünk és szervezetünk eddigi formája nem lesz elégséges.

A szervezkedésnek olyan formáját kell megalakítanunk, amely minden eshetőségre nézve biztosítja az öntudatos vasutasok mozgási szabadságát és a lehetőségét annak, hogy igazságos ügyünkért minden akadály ellenére is eredményesen küzdhessünk.

E végből válaszszerző munkástestvéreink minden városban, községben vagy állomáson, ahol többen vannak, sürgősen egy lapbizottságot, amely a szervezett munkástestvérek számához arányítva, 3-5 tagból álljon.

Ahol helyi szervező bizottság működik, ott a lapbizottság választása felesleges. A lapbizottság működése egyelőre a Magyar Vasutas terjesztése és kezelése.

A lapbizottságok választása és működése teljesen bizalmas jellegű.

A közös nagy ügyünk érdekében szükséges, hogy testvéreink mindenütt haladéktalanul megválasszák a Magyar Vasutas lapbizottságokat és a választás eredményéről bennünket értesítsenek.

Testvéri üdvözléssel

az országos szervező bizottság.

A fizetésrendezés.

A fizetésrendezést a mellékelt két táblázat tünteti fel részletesen. Hozzátehetjük még, hogy az elnök és igazgatók nagymérvű fizetésemelésén kívül a kinevezett és évi fizetéssel bíró alkalmazottak 40 koronától 600 koronáig terjedő fizetésjavításban részesülnek.

600 koronát kap 3, 400 koronát 3.190, 300 koronát 265, 260 koronát 1.050, 200 koronát 14.109, 160 koronát 1.066, 140 koronát 2.239, 120 koronát 670, 100 koronát 8.255, 80 koronát 2.027, 60 koronát 1.599, 40 koronát 4 alkalmazott.

Magára a fizetések és lakbér emelésére tíz és fél millió koronát, egyéb címeken való javításra négy millió koronát fordítanak, úgy hogy az egész fizetésrendezés tízennégy és fél millió koronát tesz ki.

Ez a fizetésrendezés elmarad a mögött, amit a vasutasok maguk kívántak. A szentkoronás szövetség — mint ismeretes — 21 milliót, a Ludvig Gyula elnöklété alatt álló Klub pedig 18 millió koronát kért erre a célra.

De azért előreláthatólag azok, akiket nagyobb bőkezűséggel kezelt a javaslat, nem igen fognak zúgolódni. A kinevezettek között némi megnyugvást kelthetne általánosságban, ha igazságosan és méltányosan oszolta meg a javításra szánt összeget. Azonban éppen az ellenkezőjét lehet tapasztalni. A magas fizetésűek aránytalanul nagy javításban részesültek, az alacsonyabb fizetésűek pedig aránytalanul rosszul. Mennél jobb volt eddig is a helyzete például a magasabb tisztviselőknél, annál többet ad nekik az új fizetésrendezés. Mennél mostohább volt eddig a keresete az alantasabbnak, altisztnek, szolgának, örnek, annál kevesebbet ad nekik az új javaslat.

Lesz alkalmunk erre a nagy igazságtalanságra még részletesebben rátérni, egyelőre csak néhány számadattal kívánjuk megvilágítani.

A fizetésrendezésben és lakbéremelésben 5769 tisztviselő részesült, összesen 3.140.950 koronában. Egy tisztviselő átlag 540 korona javítást kapott.

A „porosz rendszer” szerint 34 csoportba

A) táblázat.

Fizetési		Szolgálati minőség (Cim)	Évi fizetés koronákban	Várakozási idő	Évi lakáspénz koronákban az					
osztály	fokozat				I.	II.	III.	IV.	V.	
						lakáspénzosztályban				
I.		Elnök	15.000		3.000					
II.		Igazgató	12.000		2.500					
III.	1.	{ Igazgató helyettes Üzletvezető	10.000		2.000	1.600				
	2.		9.000							
IV.	1.	Főfelügyelő	8.400		1.800	1.600				
	2.		7.800							
	3.		7.200							
V.	1.	Felügyelő	6.600		1.500	1.300	1.050	900	750	
	2.		6.000							
	3.		5.400							
VI.	1.	Titkár	5.000		1.250	1.100	875	750	625	
	2.	Főmérnök	4.600	4 év						
	3.	Főellenőr	4.200	4 „						
VII.	1.	Segédtitkár	3.800	*)	1.000	900	700	600	550	
	2.	Mérnök	3.500	3 év						
	3.	Ellenőr	3.200	3 „						
VIII.	1.	Fogalmazó	2.900	3 év	900	720	630	540	450	
	2.	Mérnök	2.600	3 „						
	3.	Hivatalnok	2.300	3 „						
IX.	1.	Hivatalnok	2.000	3 év	800	640	560	480	400	
	2.		1.800	2 „						
	3.		1.600	2 „						

*) A VII. fizetési osztályban eltöltött tizenegy szolgálati év után 300 korona, és tizenhat év után további 300 korona korpótlék jár.

B) táblázat.

Fizetési csoport	Szolgálati minőség (Cím)	Évi fizetés koronákban								Várakozási idő az egyes fizetési fokozatokban (év)							
		Fizetési fokozat															
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
1	Mozdonyfelvigyázó I. o.	2500	2800	3200	3600					4	4	4	Hátra- levő szol. idő				
2	a) Mozdonyfelv. II. o. b) Főmozdonyvezető c) Főmotoros kocsivez.	1800	2000	2200	2500	2800				3	3	4	4	Hátra- levő szol. idő			
3	a) Mozdonyvezető b) Motoros kocsivezető	1200	1300	1400	1600	1800	2000			2	2	3	3	3	Hátra- levő szol. idő		
4	Vizsgáló főkalauz	2400	2600	2900	3200					4	4	4	Hátra- levő szol. idő				
5	a) Vizsgáló kalauz b) Főkalauz	1800	2000	2200	2400	2600				3	3	4	4	Hátra- levő szol. idő			
6	Kalauz	1200	1300	1400	1600	1800	2000			2	2	3	3	3			
7	a) Főművezető b) Gázmester I. oszt. c) Kompintező I. oszt. d) Távirafelvigy. I. o. e) Semaphorfelv. I. o. f) Villamosfelvigyázó g) Állomási előjáró h) Irodakezelő I. oszt. i) Főtávírázó j) Pályafelvigyázó I. o. k) Raktárnok l) Szertárnok m) Kocsivizsgáló	1800	2000	2200	2400	2600	2800	3000	3200	3	3	3	4	4	4	4	Hátralevő szolgálati idő
8	a) Művezető b) Gázmester II. oszt. c) Kompintező II. oszt. d) Távirafelvigy. II. o. e) Semaphorfelv. II. o. f) Villamosfelvigyázó g) Állomásfelvigyázó h) Irodakezelő II. o. i) Távírázó j) Pályafelvigy. II. o. k) Raktárnok l) Főszertárnok m) Főkocsivizsgáló	1200	1300	1400	1600	1800	2000			2	2	3	4	4		Hátralevő szolgálati idő	
9	a) Főkocsimester b) Hidmester I. oszt. c) Gépfelvigyázó I. o. d) Lámpamester e) Főkertész f) Könyvkötőmester g) Főnyomdász	1800	2000	2200	2400	2600				4	4	5	5	Hátralevő szolgálati idő			
10	a) Kocsimester b) Hidmester II. oszt. c) Gépfelvigyázó II. o. d) Lámpakezelő e) Kertész f) Könyvkötő g) Nyomdász	1200	1300	1400	1600	1800	2000			3	3	3	4	4	Hátralevő szolgálati idő		
11	Kezelő I. oszt.	1300	1400	1500	1600					3	4	4	Hátra- levő szol. idő				
12	Kezelő II. oszt.	1000	1100	1200	1300	1400				3	3	3	3	Hátra- levő szol. idő			
13	Főkapus	1800	2000	2200	2400	2600				4	4	5	5				
14	Kapus	1000	1200	1400	1600	1800	2000			4	4	4	4	4	Hátra- levő szol. idő		

Fizetési csoport	Szolgálati minőség (Cím)	Évi fizetés koronákban								Várakozási idő az egyes fizetési fokozatokban (év)							
		Fizetési fokozat								1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
		1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.								
15	Tűzvédelmi felügyelő	1200	1300	1400	1600	1800	2000			5	5	5	5	5	5	5	5
16	Előfűtő I. oszt.	1300	1400	1500	1600	1700				4	4	4	4	Hátralevő szolg. idő			
17	Előfűtő II. oszt.	1100	1200	1300	1400					3	3	4	Hátralevő szolg. idő				
18	a) Mozdonyfűtő I. oszt. b) Motoroskocsi fűtő c) Kazánkocsi fűtő I. oszt.	1200	1300	1400	1500	1600				3	4	4	4	Hátralevő szolg. idő			
19	a) Mozdonyfűtő II. oszt. b) Motoroskocsi fűtő II. oszt. c) Kazánkocsi fűtő II. oszt.	800	900	1000	1100	1200	1300			2	2	2	3	3	Hátralevő szolg. idő		
20	a) Gépkezelő I. oszt. b) Kazánkezelő I. oszt. c) Szivattyúkezelő I. oszt. d) Mozdonytisztító I. oszt. e) Vizsgáló lakatos I. oszt.	1300	1400	1500	1600	1700				5	5	5	5	Hátralevő szolg. idő			
21	a) Gépkezelő II. oszt. b) Kazánkezelő II. oszt. c) Szivattyúkezelő II. oszt. d) Mozdonytisztító II. oszt. e) Vizsgáló lakatos II. oszt.	1000	1100	1200	1300	1400				5	5	5	5	5			
22	Tolatóvezető	1200	1300	1400	1500	1600				4	4	4	4	4			
23	Kocsirendező	800	900	1000	1100	1200	1300			3	3	3	4	4			
24	Vonatkísérő lakatos I. oszt.	1200	1300	1400	1500	1600				4	4	4	4	Hátralevő szolg. idő			
25	Vonatkísérő lakatos II. oszt.	1000	1100	1200	1300					4	4	4	Hátralevő szolg. idő				
26	Kocsitisztító I. oszt.	1200	1300	1400	1500	1600				5	5	5	5	5			
27	Kocsitisztító II. oszt.	800	900	1000	1100	1200	1300			3	3	4	4	5			
28	a) Táviró munkavezető I. oszt. b) Kiadóőr I. oszt. c) Hidvámszedő I. oszt. d) Nyomdászsegéd I. oszt. e) Könyvkötősegéd I. oszt.	1200	1300	1400	1500	1600				4	4	5	5	Hátralevő szolg. idő			
29	a) Táviró munkavezető II. oszt. b) Kiadóőr II. oszt. c) Hidvámszedő II. oszt. d) Nyomdászsegéd II. oszt. e) Könyvkötősegéd II. oszt.	800	900	1000	1100	1200	1300			3	3	3	4	4	Hátralevő szolg. idő		
30	a) Hivatalszolga I. oszt. b) Állomásmálházó I. oszt. c) Értesítő I. oszt. d) Váltókezelő I. oszt. e) Lámpatisztító I. oszt. f) Kertészsegéd I. oszt. g) Matróz I. oszt.	1200	1300	1400	1500	1600				4	5	5	5	Hátralevő szolg. idő			
31	a) Hivatalszolga II. oszt. b) Állomásmálházó II. oszt. c) Értesítő II. oszt. d) Váltókezelő II. oszt. e) Lámpatisztító II. oszt. f) Kertészsegéd II. oszt. g) Matróz II. oszt.	800	900	1000	1100	1200	1300			4	4	4	4	4	Hátralevő szolg. idő		
32	Vonatfékező (vonatmálházó)	800	900	1000	1100	1200	1300			3	3	4	5	5			
33	a) Pályáőr I. oszt. b) Őr I. oszt. (éjjeli, nappali) c) Tűzőr I. oszt. d) Sorompóőr I. oszt. e) Korlátőr I. oszt. f) Hidőr I. oszt. g) Kapuőr I. oszt. h) Kocsis I. oszt.	800	900	1000	1100					5	5	5	Hátralevő szolg. idő				
34	a) Pályáőr II. oszt. b) Őr II. oszt. (éjjeli, nappali) c) Tűzőr II. oszt. d) Sorompóőr II. oszt. e) Korlátőr II. oszt. f) Hidőr II. oszt. g) Kapuőr II. oszt. h) Kocsis II. oszt.	600	700	800	900					5	5	5	5				

A lakpénz.

Lakáspénz koronákban					
Évi fizetés után	I.	II.	III.	IV.	V.
	lakáspénzosztályban				
2900—3600	800	640	560	480	400
2400—2800	700	560	490	420	350
1800—2300	600	480	420	360	300
1200—1700	500	400	350	300	250
900—1100	400	320	280	240	200
600—800	300	240	210	180	150

osztott egyéb alkalmazottak, az eddigi altisztek, szolgák és örök számszerint 34.506-an részesültek javításban. Ez a javítás 7.443.250 koronát tesz ki. Egy-egy ilyen alkalmazott már csak 215 korona javításban részesült.

Még kirívóbb az igazságtalanság, ha különválasztjuk az altiszteket a szolgáktól és az öröktől és ha tekintetbe vesszük, hogy az előléptetési viszonyok ezekben a kategó-

riákban több fizetési osztályban egyenesen megrosszabbodtak.

Valósággal vérlázító azonban és szégyenfoltja ennek az úgynevezett fizetésrendezésnek, hogy a negyvenezernyi vasuti munkás egyetlenegy fillér bérjavítást sem kap.

Az utolsó „fizetésrendezésnél”, 1904-ben szintén mellőzték a munkásokat. Most ugyanazt teszik. Hieronymi Károly és Kossuth Ferenc egy hurok pendülnek. Mind a kettő azt bizonyítja, hogy a munkásokat mostoha gyerekek tartják, akikkel nem kell törődni.

De ne feledje el Kossuth Ferenc és valamennyi tanácsadója, hogy nagyon sok változott a három esztendő alatt. Más most a vasuti munkásság összetartása és ereje, mint három évvel ezelőtt volt. És ha azt hiszi a nagy nemzeti kormány legnemzetibb és legnagyobb tagja, hogy most sem kell törődni a munkásokkal, hát megeshetik, hogy a vasuti munkásság nagyon kellemetlen módon fogja neki az ellenkezőjét bebizonyítani.

A vasuti munkások a legterhebb munkát végzik a legsilányabb keresetért. Nyomorognak és dolgoznak. Ők szolgáltak volna a legelső sorban méltányos és igazságos bérjavításra. De a miniszter ur és tanácsadói csak hamisított és hasból csinált statisztikai adatokat húzott a testükre, bérük javítására nem is gondolt.

Ne feledje el a miniszter ur, hogy még nem köztisztviselők a munkások és ha törvénybe is iktatják a hirhedt sztrájkparagrafust, azért még sem lesz gép a munkás.

A fizetésrendezésnek ez a botrányos hiánya máris olyan elkeseredést szült a vasuti munkások között országsszerte, hogy ezt semmiféle katonai fegyelemmel ellensúlyozni nem lehet. Aki szelet vet, vihart arat.

A vasutasok rabszolgatörvénye.

A fizetésrendezéssel elkápráztatják a szegény vasutas szemét, hogy azalatt könnyen rára kassák kezére, lábára azokat a bilincseket, amiket a szolgálati rendtartásban kovácsoltak számára. Az a szolgálati rendtartás, amelyet most a kormány beterveztett hat fejezetből és 57 szakaszból. Minden fejezete és majdnem minden szakasza ennek a gonosz törvénynek a vasutasok egy-egy jogát csorbitja és a szabadságát fojtogatja. Nyílt erőszakkal, rejtett fűfanggal arra iparkodik ez a szolgálati rendtartás, hogy a vasuti alkalmazott ne csak hogy mozdulni ne tudjon, hanem még panaszra se nyithassa a száját, akármicsoda igazságtalanság történik is vele.

A pragmatika 57 szakaszából alábbiban ismertetjük azokat, amelyek leginkább suhogtatják a korbácsot a vasutas háta felett.

Közhivatalnok.

Az első fejezet az általános határozatokat tartalmazza. Állandó alkalmazott a kinevezettekén kívül az a munkás, aki legalább három év óta ugyanannál a vasutnál állandóan szolgál.

Valamennyi vasutnak valamennyi alkalmazottja, az állandó és ideiglenes munkások is, a büntető törvények szempontjából közhivatalnokoknak tekintendők. Így mondja a 2. szakasz b) pontja.

Tehát közhivatalnokok lettünk. De csak a büntetések tekintetében. Jogok tekintetében rabszolgák leszünk. Bérjavítást egy fillért sem kaptak a munkások, de egy új címet, amely a veszedelmek egén kigyófélszékét rejti magában.

Eskü és fogadalom.

A második fejezet „az alkalmazás feltételeit” tárgyalja. Az állandó alkalmazottak, tehát a három éven túl szolgáló munkások is szolgálati esküt tesznek, amelynek ez a szövege:

„Én... esküszöm a mindenható Istenre, hogy ő császári és apostoli királyi Felségéhez, ő Felsége, uralkodó házához, a magyar szent korona országainak alkotmányához bármily viszonyok között hű maradok, a törvényeket, törvényes rendeleteket, szolgálati szabályokat lelkiismeretesen és hiven megtartom, a közérdeket és a szolgálat érdekeit mindenkor szem előtt tartom, főlegbvalóim iránt engedelmisséggel viseltetem és utasításait pontosan teljesítem.

A vasutüzleti rendtartás által reám ruházott rendőri teendőimben hiven, pontosan és odaadással eljárak; a vasuti üzlet biztonsága, rendessége és szabályszerűsége; nemkülönben a táviró és távbeszélő szolgálat szabályszerű ellátása érdekében minden lehetőt megteszek és amennyiben a vasuti táviró állami és magántáviratok továbbítására is fölhasználtatnék, az erre vonatkozólag már kiadott vagy még kiadandó szabályokat is pontosan megtartom és örködni fogok a fölött, hogy a szolgálati szabályokat és utasításokat mások is megtartsák.

A hivatali titkot megőrzöm, a vasuti hadi forgalmat illető összes ügyeket, az erre vonatkozó segédesszabályokat és intézkedéseket, akár saját tapasztalataim, akár mások közlése folytán sze-

reztem azokról tudomást, mindenkivel szemben titokban tartom és teljes erőmből meg fogom akadályozni, hogy arra nem hivatottak ezen ügyekről, illetve segédeszközökről és intézkedésekről tudomást szerezhessenek. Isten engem úgy segítjen."

Sztrájkparagrafus és statárium.

A negyedik fejezet a „szolgálati vétségeket” tárgyalja. Ez nem kevésbé cifra, mint az előző. Csupa csapda, csupa tövis. Annyi benne a megállapított vétség, hogy ezek alapján szinte elevenen nyársra lehet huzni a vasutast. A 31. szakasz háromféle rendbüntetést és ötféle fegyelmi büntetést állapít meg. A munkások számára csak egy fegyelmi büntetés van: az elbocsátás.

A 33. szakasz a fegyelmi büntetés alá eső szolgálati vétségeket sorolja fel. Ennek a szakasznak a 3. pontja így hangzik:

Tömeges munkamegszüntetésben (sztrájk) való részvétel vagy a szolgálatnak tömegesen jelentkező lanyha teljesítése abból a célból, hogy az utasítások pontos megtartásának ürügye alatt a forgalom megnehezíttessék vagy megakasztassék (passzív rezisztencia), ugyancsak az ezekre irányuló összebeszélésben vagy gyűlésben való részvétel vagy azokra izgatás vagy bujtogatás fegyelmi vétséget képez és elbocsátással büntetendő.

Ez a sztrájktörvény, amely egyttal a passzív rezisztenciát is lehetetlenné akarja tenni. Hogy milyen eredménnyel, azt majd a jövő mutatja meg.

A 35. szakasz a fegyelmi bíróságokról szól. A kinevezettek részére elsőfoku és másodfoku fegyelmi bíróság alakul. Az elsőfoku bíróság tagjainak felét az alkalmazottak választják, a másik felét és az elnököt az igazgatóság nevezi ki. A másodfoku fegyelmi bíróságot, amely elé a felebbezések tartoznak, teljes egészében az igazgatóság nevezi ki.

A munkások részére külön fegyelmi bíróság alakítandó. De hogy mikor és hogyan, azt nem mondja meg a törvény.

Az ötvenedik szakasz a statáriumot állapítja meg, kimondván a következőket:

A vasut igazgatósága, mint kivételes fegyelmi hatóság, a rendes fegyelmi eljárás mellőzésével, fegyelmi büntetésként azonnal beálló hatállyal elbocsáthatja a szolgálatból azokat az alkalmazottakat, akiket a 33. § 3. pontjában (sztrájkban vagy passzív rezisztenciában való részvétel) körülírt szolgálati vétség terhel. Az elbocsátó határozat meghozatalával jogerős. Ez elbocsátott alkalmazottaknak, akik tömeges munkamegszüntetés alkalmával a szolgálatból önként kiléptek, elvesztett igényei a vasuti szolgálatban való újabb alkalmaztatásuk esetében sem éledhetnek fel.

Azok az alkalmazottak, kiket a 33. § 3. pontja alá eső szolgálati vétség miatt a szakasz alapján mint bujtogatókat, izgatókat vagy szervező bizottsági tagokat bocsátottak el, a vasutak szolgálatába többé egyáltalán fel nem vehetők.

Igy alakult át az igazgatóság rögtönítelő bírósággá, mely, akár csak a zsványvilágban, kihallgatás és védelem nélkül akasztat.

A megbüntetett betegek.

Az ötödik fejezet a szolgálati viszony megszűnését tárgyalja. Itt is minden rendelkezés természetesen az alkalmazott hátrányára szolgál. Az alkalmazott jogát egyik szakasz sem védi meg, ellenben valamennyi új meg új jogcímet ad a vasutvállalatnak arra, hogy a szolgálati viszony megszűnését mondja ki.

Jellemző az egész fejezetre az a szakasz, amely a beteg alkalmazottakról szól és így hangzik:

A szolgálat felmondható, ha az alkalmazott a betegségyező pénztári ellátás időtartamán túl beteg, mely esetben a szolgálatot az ellátás megszűnésének napjával felmondottnak kell tekinteni s e

felmondás napjától számított 14 napra a napidíjat vagy napibért ki kell fizetni.

A hatodik fejezet a záró határozatokat tartalmazza.

Ez a szolgálati rendtartás az, amelylyel a vasutasokat Kossuth Ferenc kereskedelmi miniszter gróf Batthyány Tivadar segédlete mellett megajándékozta. A lelkiük rajta!

Az ideiglenes alkalmazottak nem esküt, hanem fogadalmat tesznek, mely az esküvel körülbelül azonos.

A rabszolga-fejezet.

A harmadik fejezet címe: „Az alkalmazottak jogai és kötelességei”. Ez a fejezet a tulajdonképpeni rabszolga-fejezete az egész javaslatnak. Jogokat az alkalmazottaknak nem ad, ellenben a régi jogokat mind elkobozza és botránnyosan szigorú kötelességeket és terheket ró ki rájuk. Mutatóba a következő szégyenteljes és lázító pontozatokat közöljük:

Az alkalmazott a felebbvaló rendelkezéseinek szó nélkül tartozik engedelmeskedni.

„Ha az alárendelt abban a meggyőződésben volna, hogy a közvetlen felebbvaló vagy a felsőbbség valamely meghagyása a fennálló törvényekkel, rendeletekkel, vagy utasításokkal ellenkezik, vagy a meghagyás végrehajtása a forgalom biztonságát veszélyezteti, indokoltaggályainak azonnal kifejezést adni köteles. Ha a közvetlen felebbvaló vagy a felsőbbség meghagyását mégis fentartja, az alárendelt azt késedelem nélkül végrehajtani tartozik, de írásbeli utasítást kérhet, amelyet a felebbvaló vagy felsőbbség meg nem tagadhat.”

Jellemző az egész szolgálati rendtartás szellemére, hogy az itt idézett rendelkezés szószerint le van másolva a katonai szolgálati szabályzatból, a hirhadt „Dienstreglement”-ből.

A 15. szakasz kimondja, hogy „szolgálati érdekből az alkalmazott bármikor áthelyezhető.”

A 17. § így rendelkezik: Az alkalmazott köteles a megállapított egész munkaidőt a szolgálatnak szentelni és felebbvalói meghagyására rendes munkaidőre nem tartozó teendőket is végezni.

Munkatorlódás, sürgősség vagy egyéb rendkívüli viszonyok esetében az alkalmazott köteles a rendes munkaidőn túl is, külön díjazásra való igény nélkül szolgálatot teljesíteni.

Ez is rávall az egész törvény szellemére: megállapítja a robotot, az ingyenmunkát.

A 19. § szerint az alkalmazott a károkért és hiányokért, még ha valamelyik családtagja okozta is, anyagi felelősséggel tartozik és a kár szolgálati uton, bírói ítélet nélkül vonható le a fizetéséből. Ellenben az alkalmazott csak bírói uton követelheti vissza a levont összeget, ha azt igazságtalanul vonták le.

A 20. szakasz kimondja, hogy az alkalmazott köteles a hivatali titkot mindenkivel szemben, még a szolgálati viszony megszűnése után is, megőrizni.

Az alkalmazott köteles a nyugbérpénztárba belépni.

A 23. szakasz így rendelkezik: Mellékfoglalkozást — akár jár az díjazással, akár nem — az alkalmazott csak felsőbbségének előzetes engedélyével vállalhat és folytathat. Az engedély bármikor visszavonható. Az alkalmazottnak ahhoz, hogy a háztartásában felügyelete alatt álló személyek kereskedelmi vagy iparüzletet folytathassanak, a felsőbbségtől engedélyt kell kérnie.

A 25. szakasz a levonásokról szól és a hivatalból való levonást csak nyugdíj-, nyugbér- vagy betegségyezőjárulékokra és a fizetésletiltásokra szorítja. Egyleti, szövetségi és szövetségi járulékokat ezentúl nem szabad hivatalból levonni.

A 27. szakasz az évi szabadságot a következőképpen szabályozza: Bizonyos szolgálati idő után minden alkalmazottnak — amennyiben azt a szolgálati viszonyok megengedik — igénye van szabadságra, még pedig naptári évenként:

a) tisztviselőknek:

az első 10 évi szolgálat alatt 14 napra; a 20-ik szolgálati évig 21 napra, 20 évet meghaladó szolgálat után 28 napra;

b) a többi évi fizetéses alkalmazottaknak: az első 10 évi szolgálat alatt 7 napra, a 20-ik szolgálati évig 10 napra, 20 évet meghaladó szolgálat után 14 napra;

c) havidíjasoknak és napidíjasoknak, napibéreseknél és munkásoknak 3 évi szolgálat után 7 napra.

A szabadság igénybevételének idejét az illetékes felsőbbség határozza meg.

Látnivaló, hogy ez a szakasz a munkásokat egy napi szabadságtól fosztja meg; eddig 8 napi szabadság járt ki évente.

A 28. szakasz a politikai jogait csorbitja a vasutasnak. A 29-ik szakasz az egyesületi szabadságtól fosztja meg. Vasutasok csak a kereskedelmi miniszter engedélyével alakíthatnak egyesületet és bármely más egyesületnek is csak a miniszter engedélyével lehetnek tagjai. Ezzel a vasutasok egyesülési joga meg van semmisítve.

SZEMLE.

Gyurkovics ur!...

A szentkoronások miskolci kerületének a boldogsága megkétszereződött a napokban. Most már dupla. A szimpla csak annyi volt, hogy Batthyány Tivadar gróf szakállának az árnyékába húzódva álmodozhattak a nagy ígéretek beváltásáról. Még most is folytathatják ezt az álmot! A boldogság dupláját Gyurkovics Béla ur idézte elő azzal, hogy minden hó második és negyedik szerdáján Hivatalos Közlönyvel örvendeztette meg a szentkoronás tagokat. Micsoda szép közlönyöcske ez! Ha a Frimm-intézet jobb felfogású növendékei valamikor hivatalos közlöny csinálására adják a fejüket, aligha különbet nem csinálnak.

Szóra se méltatnánk ezt az ostoba kis önképzőkörti stílusgyakorlatot, ha a szerkesztője a legnagyobb elfoglaltságra valló rövidlátással szózatot nem intéz a szentkoronás szövetség munkástagjaihoz és ebben a kis förmedvényben a legnagyobb lelkiismeretlenségre valló ferdítéssel igyekszik bebizonyítani azt, hogy a mi szövetségünk az, amely folyton ígért és semmit sem váltott be. Az mondja, a szentkoronások szövetségéből csak „néhány” munkás lépett ki.

Hát ez kacagtatóan hülye hazugság! A szentkoronásokat igenis otthagyták a miskolci munkástársak és nem „néhányan”, hanem majdnem valamennyien. Nem „izgatók” lelketlen agitációja csinálta meg a kilépéseket, hanem az az öntudatosság, az a felvilágosodottság, az a kiábrándulás, amelyet nem lehet járszalagon vezetni, amely nem fog a Batthyány-féle vasutaskirályok kegyeiben sütkérezni, amely szerveztségének hatalmával sarokba szorított már nem egy-egy kiskirályt, hanem kormányt itt, fejedelmekkel kibélelt részvénytársaságokat amott és amely nem alamizsnát kér, hanem kenyeret és jogokat követel.

Ugy bizony, kedves Gyurkovics ur! Miskolci munkástestvéreink nem azért hagyták ott a szentkoronások szövetségét, mert az „izgatók” lelketlen agitációja készítette őket erre, hanem azért, mert meggyőződtek arról, hogy ez a szentszövetség nem olyan, mint a szentelt víz, hogy se árt, se használ, hanem igenis árt, mert zsibbasztólag hat a munkásérdekek mozgalmára. Bénít, de erősíteni nem tud. Gögös lefelé, aláztos és talpnyaló felfelé. Akár csak egy gróf. Meggyőződtek arról, hogy igenis nekik a munkások szövetségében van a helyük, hogy nekik csatlakozni kell a szervezett munkásság erős táborához, mert erőt és kitartást nem ad, győzelmet nem biztosíthat a kormányhatalommal kacérkodó vasutasbárók és grófok szereplési kiütésektől viszketegetes politikája.

Ezért csatlakoztak ők a munkások szövetségéhez.

Ezért maradt munkás nélkül a miskolci szent terület.

Ezért kell siratni a kilépetteket.

De, könyörgünk alássan, ezért nem lenne hazudni, azt mondván, hogy a mi szövetségünk, a munkások szövetsége volt az, amelyik csak ígért, de nem tett semmit, A fenét!

Hát mi ígértünk?! Mi hazudoztunk évenként? El tetszett téveszteni a dolgot. A szentkoronás szövetség volt az, Gyurkovics ur! De nem ám a mienk. Amit mi ígértünk, azt megtartjuk, ha törik, ha szakad; tessék elhinni még önnek is, kedves szerkesztő ur, aki a maga kis sajtakaróját az üzletvezetőség hivatalos borítékjában portómentesen és közszolgálati ügyben küldözgeti széjjel. Ez, kedves szerkesztő ur, becsapása az államnak és a legszemtelenebb család. Tetszik érteni?

Az Északi főműhely huligánjai.

Az Északi főműhely munkásai 1905-ben egy 50 tagból álló — majálist rendező bizottságot választottak. Ezen bizottság úgy abban, mint az azt követő évben látogatottságban, erkölcsi s anyagi tekintetben az előző éveket messze meghaladó nyári ünnepélyt rendezett, fényesen beigazolván, hogy munkástársai részéről nyert bizalomnak köteletségének teljes tudatában meg is felelt. Már magában ez a körülmény predestináló arra nézve, hogy a nyári ünnepélyek rendezése továbbra is ennek a szakavatott bizottságnak feladatát képezhesse, de másrészt különben sem nyervén a rendezés alól munkástársaik részéről felmentvényt, az idei nyári ünnepély rendezése a jog, az igazság alapján feltétlen őket illette volna meg!!

Akadtt azonban 10, mondd tíz munkás, akik vétőt kiáltva, összejöttek *suttymban* egy *kőzsé* értekezletre s kijelentették, hogy sifli a jog, sifli az igazság, sifli a munkástársak választása és választási joga, ők egymás között megválasztják magukat és lesznek... no, mik lesznek!?

Hát ide figyeljete, munkástársaink, lesznek munkástársaiknak *utólagos jóváhagyása reményének fejében* rendező bizottsági tagok!

Elhatározásuk, mint *gyümölcs a fán*, meg is érett és *sundám-bundám* kapták magukat, kihallgatásra jelentkeztek a műhelyfőnök urnál, megkérvén őt, engedje meg, hogy az idei majálist ők rendezhessék. A műhelyfőnök urnak — amint azt ki is nyilatkoztatta — nem lévén tudomása arról (ezt agyonhallgatta a 10-es gárda), hogy a műhelyben már van egy *megválasztott* bizottság, a kérelmezők óhaját teljesítette.

Eddig a tényállás. Leirtuk, lehetőleg röviden és szárazon. Az analizálást — nehogy ünnepprontással vádoljanak — mellőzzük és teljesen az 50-es bizottságra s munkástársainkra bizzuk.

Mint rongyként eldobottaknak engedessék meg azonban, hogy — feleletet várva — néhány kérdést intézhessünk és első sorban is a 10-es bizottság ismeretlen, homályba burkolózó tagjaihoz:

1. Mily joron választották önönmagukat meg?
2. Mi inspirálta önöket erre az önválasztásra?
3. Tudatában voltak és vannak-e annak, hogy feltolakodásuk által az 50-es bizottságon és munkástársaiknak választási méltóságán esett sérelem?
4. Tekintettel arra, hogy önök, állítólag, szervezettellenesek, a szervezet ellen irányuló-e felépésük?
5. Igazságosnak és méltányosnak tartják-e önök eljárásukat s ha igen, mily oknál fogva?
6. Adott helyzetben (az 50-es bizottság helyzetében) nem találnák-e önök sérelmesnek az ily hasonló eljárást?
7. Résztvenne-e munkástárs az adott helyzetben és végül
8. Mit tennének önök az adott helyzetben?

Erre feleljenek önök, de őszintén és igazán. Várjuk a feleletet, a meggyőzöt, az érvelőt, az igazit, várjuk a feleletet, hogy a gondolat vásott kölykeit, mely szemünkbe kacag, szemünkbe nevet, mely lelkünkön, önérzetünkön rágódik — minél előbb elzavarhassuk. Várjuk... Várjuk a feleletet!

Titeket pedig munkástársaink, dacára a rajtunk, rajtatok esett sérelemnek, nem izgatunk. *Egyetlen árva szóval se mondjuk, hogy ne menjetek a majálisra*, mert hiszen — igaz — családoknak teljesen mindegy, hogy ki rendezi azt. Ismétljük, egyetlen

árva szóval sem mondjuk, hogy ne menjetek. *A saját belátásra bizzuk mindenkinek, részt vegyen-e vagy sem azon az ünnepélyen, melynek főrendezői mindenkoron mint az összmunkásság ellenségei szerepeltek.*

Rajta tehát, munkástársaink, mulassatok, lesz lepényevés, kolbászharapás, zsákbaftás, bika- viadal (a vörös posztót darabokra tépetik), katonabanda, cigánybanda, csak a tüzoltóbanda nem lesz ott (ugy hallottuk, nem tudjuk igaz-e, a megnyilatkozó munkásszeretet bojkottálta őket). Szóval minden, minden lesz, lesz még az is, ami még soha nem volt, csak hogy megmutassák a cuciknak!...

Rajta, rajta, nemsokára kezdődik. Csinadratta bumm, bumm, bumm!!!

Vasutassors.

E hó 13-án, éjjel a balatonszentgyörgyi állomáson Wágner János székesfehévári főkező tolatás közben két vonat közé került. A két ütköző mellkasát nyomta össze a szerencsétlen embernek, ki nyomban meghalt. Vizsgálatot indítottak ugyan, hogy kit terhel a felelősség, de a vizsgálat — mint rendesen, aligha fogja majd az igazi bűnöst kideríteni.

Király József kocsirendező a ferencvárosi pályaudvaron vonatot állított össze. Munkaközben a mozdonyról leesett és súlyos sérüléseket szenvedett. A Rókus-kórházban ápolják.

Bicskéről jelentik: E hó 11-én délben kisiklott egy tehervonat. Kálmán Ferenc vonatvezető ijedtében leugrott a vonatról, de szerencsétlenül esett és *koponyatörést szenvedett.*

Katonai fegyelem.

Minden vasuti alkalmazottnak a fülébe fog csengeni élete utolsó napjáig, a darabontból koalícióssá átvett *Szterényi* József államtitkárnak a képviselőházban tett az a kijelentése, hogy a vasutasok között a katonai fegyelemhez hasonló fegyelemnek kell lenni.

Hogy e kijelentés mögött elrejtett tömérék gonosztságot kellő megvilágításba helyezzük, el nem kerülhető az, hogy a hirhadt ankéttra egy visszapiillantást ne vessünk. Arra az ankéttra, amelyről most az események minden legapróbb részletei is bebizonyítják az általunk már akkor hangoztatott igazságot, hogy az egész lejátszódott komédia csak arra jó és alkalmas, amire számítászerűen a dicső koalíciós kormány és házidarabontjai által szánva lett, t. i. hogy a szegény vasutasok kezére és lábára béklyót rakjon. Hogy így a már csapdába fogott sok ezer vasutast saját kénye és kedve szerint úgy nyergelhesse meg, amint csak neki jól esik.

Annak az örökké kárhóztos ankétnek egyik tárgyalásán már említés lett téve a katonai fegyelemről. Amit azonban csak a mi két kiküldöttünk értett meg. A többi pedig, részben mint a dologban nagyon közlelő érdekelte a saját rabszolgatartó hajlamainak kívánt eleget tenni, részben pedig jól kiválogatott csuszó-mászókhoz hasonlókból lett mesterségesen összeállítva, akik gerinc nélkül hajlongtak, amikor a *Kossuth* Ferenc Szabadsághoz címzett műhelyében a vasutasok rablilincsét kovácsolták.

Stettina József volt az első, aki a katonai fegyelmet emlegette. Az a *Stettina* József, aki rég kivívta a maga részére a vasutasok részéről azt a dicsőséget, hogy minden vasutas borzad már a név hallatára. A vasutasok *Savanyu Józsiája* hallatta legelőször a katonai fegyelemről szóló jel-szót.

A katonai fegyelem alkalmazásával akarja e két jeles férfi a vasutasokat a teljes rabszolgaságba dönteni. Katonai fegyelem alatt akarják ők a vasutast megtanítani, hogyan kell tűrni és koplalni, ha önekik úgy tetszik, addig, míg éhen nem vész.

Mi megértettük az első hangot is, és megértjük a folytatását is.

De ismerjük mi, urak, az igazi katonai fegyelmet is, amelyben az alantásnak meg van engedve az is, hogy ha a hadseregnek valamely Józsiája a rábizott legénységet, akár butaságból, akár szándékosan a végelpusztulásnak teszi ki, azt jogában áll a legközelebb álló, akár közkatonának is, ártalmatlanná tenni.

Már pedig, hogy a vasutashadsereg ádáz harcot viv, azt senki sem vonhatja kétségbe.

De hogy a két József generális egyenesen a vasutasok ekzisztenciája ellen tör, az meg a napnál világosabb.

Kinek is csinálják ők a katonai fegyelmet? Talán kivétel nélkül az összes vasutasoknak?

Vagy talán ők maguk is be akarják tartani?

Dehogy!

Ha be akarták volna tartani, akkor nem vált volna szükségessé annak a hangoztatása, mert akkor önekik a fegyelem értelmében elsősorban az alkalmazottak helyzetéről lett volna kutya-kötelességük gondoskodni és szigorúan szem előtt tartani azt, hogy elégtelenség csak ott lehet, ahol arra ok is van.

Mi a katonai fegyelemtől nem ijedünk meg, hisz oly szép dolog az, ha előírás szerint lehet dolgozni. De feltétlen megköveteljük, hogy az mások által is tartásuk be. Akkor aztán meg kell szünni annak az állapotnak, hogy csak az alantásnak vannak kötelezettségei és csak a felettesnek van joga. Mivel az előírás egyenlően szól úgy az egyikre, mint a másikra.

Akkor minden esetre meg kell szünni annak is, hogy noha a XXIV/33. sz. utasítás 13. paragrafusa, valamint ugyanezen utasítás függelékének 1. pontja világosan kimondja, hogy egy műhelyben minden tisztviselőnek, mérnöknek, hivatalnoknak, dijnoknak, művezetőnek felügyeleti szolgálatot kell teljesíteni, mégis például a keleti kocsiműhelyben és még sok más helyen az egész szolgálatteljesítés kizárólag a művezetők nyakába van sózva. A többi pedig teljesen kivonja magát kötelessége alól.

A katonai fegyelem ilyesmit nem tűr.

Ami pedig az előírás szerint való pontos munkateljesítés behozatalát illeti, ebben a tekintetben segítségünkre számíthat bárki.

De jogainkhoz senki ne merészkedjék hozzányulni, mert azt még életünk árán is megvédjük. Ma már tisztában vagyunk azzal, hogy a hatalmasok mentsvárát mind egytől-egyet munkáskéz hordta össze, de hála fejében a munkás ellen intézik onnan a támadásokat, az esetben ismét a fundamentumnál kezdjük a munkát, de a bontással.

Ti pedig, vasutasok, tanuljatok, hogy ha csakugyan kell, tudjátok a katonai fegyelem követelményei szerint, előírás betartásával dolgozni.

Igazmondó.

Betegsegélyzőpénztárunk közgyűlése.

A Máv. betegsegélyző pénztára e hó 26-ára tűzte ki rendes közgyűlését. A közgyűlés elé az érdekeltek s így első sorban a munkások nagy várakozással tekintenek már azért is, mert a múlt évi közgyűlés a korábbi évektől eltérően sokkal behatóbban foglalkozott a betegsegélyzőpénztár intézményének fejlesztésével, semmint hogy csak feltelezni is lehetne, hogy az ezévi közgyűlés abban hagyná a megkezdett reformmunkát. Öntudatos vasutas munkástársaink erőlyes fellépésének, kitartó küzdelmének köszönhetjük eddig is, hogy a betegpénztár kijutott a tespedés állapotából s a fejlődés jeleit mutatja.

Pozitív eredményekről még ma is keveset beszélhetünk, ha csak azt nem tekintjük eredménynek, hogy az érdeklődés az intézmény ügyei iránt az érdekeltség nagyobb rétegére terjed ki. Az igazgatóság kibocsátott évi jelentése részben mentegetődzéssel, részben ígéretekkel van tele, amely ígére-

tek beváltása, a jelek után ítélve, ismét csak attól függ, hogy munkástársaink mily mértékben kényszerítik majd azok beváltására az igazgatóságot.

A tagok két igen fontos követeléseivel: a természetes gyógymód szélesebb körű alkalmazásával s a táppénzsegélynek 75%-ra való felemelésével még sehogy sem állunk. Az előbbi kérdés megoldását munkástársaink már évek óta sürgetik. A sürgetésnek egyetlen biztató eredménye eddig csak abban látszik, hogy a fürdősegélyek kiadásai lényegtelenül emelkedtek.

Csodálatos, hogy az igazgatóság jelentésében maga is felpanaszolja, hogy a gyógyszerkiadások tetemesen emelkedtek, a baj forrását azonban nem keresi, annak megszüntetésére semmit sem tesz. Ezen kiadások emelkedését annak tulajdonítja, hogy a tagok gyermekeinek gyógyszerrel való ellátását a mult közgyűlés a 18 éves életkorig terjesztette ki. Már annakidején hangsúlyoztuk, hogy a vasuti munkások ezen követelést nem a maguk érdekében állították fel, mert hiszen a fennálló viszonyok mellett a vasuti munkások silány keresetéből nem tarthatja gyermekeit háztartásában, kénytelen azokat idő előtt keresetre szorítani. Ez a kiterjesztés tehát inkább a némileg jobb helyzetben levő kinevezetteknek kedvez. De alapos kételyünk van az iránt, hogy a felpanaszolt tulkiadás ebből eredne. Az igazgatóság az orvosokat is felelőssé igyekszik tenni érte, holott pedig mit tehet az orvos, ha más eszközök nem állnak rendelkezésére: ir receptet, ha kell, ha nem, mert a beteget el kell látnia.

Ha az igazgatóság komolyan foglalkoznék a természetes gyógymód alkalmazásával s ennek megfelelő intézmények létesítésével, a felpanaszolt baj önmagától szűnne meg, a gyógyszerhasználat a minimumra szállna le. De hát, ugylátszik, az igazgatóság sem látja tisztán a helyzetet; nem tud vagy nem akar a baj kutforrásáig hatolni. Pedig — azt hisszük — a betegsegélyzőpénztárnak nem lehet az egyetlen feladata, hogy betegeit gyógyszerekkel tölje meg, hanem hogy azokat okszerűen gyógyítsa. A nagymérvű gyógyszeriparhasználatnak csak a patikárosok veszik hasznát, a tag nem, sem pedig a pénztár. Ha tehát az igazgatóság az orvosok megrendszabályozásában keresi a baj megszüntetését, csak a kancsal mézárós példáját követi, mert ha az orvos kezét köti meg a rendelőnyezéshél, annak eredménye csak az lehet, hogy az orvos a beteget hanyagolja el, mert a gyógyszeren kívül más eszköz nem áll rendelkezésére, azt pedig csak megszorított mértékben veheti igénybe. Ha az igazgatóság arról gondoskodnék, hogy a természetes gyógymódot alkalmazza a lehetőségig, száz és száz lehetőséget találna maga előtt. Az országban annyi a gyógyfürdő, azok gyógyhatása csaknem az összes betegségre nemekre olyanira közismert, igénybevételek ma már oly könnyű, hogy az igazgatóságnak csak kezét kell kinyújtani utána, hogy a modern gyógytudomány követelményeihez mérten lássa el betegeit.

A vizgyógyintézetek felállítása is ott rekedt az igazgatóság tarsolyájában. Ehelyett megelégszik néhány fangógöngyöléssel s egy csomó gőz-, iszap-, kő- és kádfürdővel, holott mindenki tudja, hogy az ily fürdőhasználat kellő felügyelet és kezelés hiányában alig jelent többet, mint hogy a beteg tisztálkodik.

A táppénzsegély felemelését a vasutintézet meggátolta, annak dacára, hogy a mult közgyűlésen a biztosítottak zöme a felemelés mellett nyilatkozott. Ez a rideg, elutasító magatartás a vasutintézet részéről szinte érthetetlen s mással nem is magyarázható, mint hogy a betegsegélyzőpénztárt még mindig nem tekinti másnak, mint az üzemenyereség egyik eszközének; hogy továbbra is mentesítse a vasutintézetet az üzemi bal-esetekből származó károktól. A betegsegélyzőpénztárt a vasut sajátjának tekinti s úgy kezeli, mint egyik üzletágát, csak

így érthető, hogy a tagok jogos kívánságaival a vasutintézet mindenkor szemben áll.

Már pedig ez az állapot fenn nem maradhat. A betegpénztár külön intézmény, a tagok befizetéseiből áll fenn s jövedelmét több mint két harmad részben a tagok befizetése képezik, elhatározó tehát csakis a tagok akarata lehet. A táppénzsegély felemelését megtagadni oly pénztárnak, ahol a tagoknak nem is egészen felerésze részesedhetik csak ebben a segélyben, a legnagyobb igazságtalanság, mert azokat sujtja, akik erre a segélyre igazán reá vannak utalva: a vasuti munkásokat. A betegpénztár tetemes tehertől szabadul neg azáltal, hogy a kinevezett alkalmazottak táppénzt nem vesznek igénybe, micsoda indoklottsága van tehát annak, hogy a reá utaltak igényeit a minimumra szállítsák le. A vasutintézet igazgatásából — úgy látszik — teljesen kiveszett a humánus érzék s ezt a kérdést is száraz, nyers üzleti szempontból kezelik.

Messzire vezetne, ha a jelentést minden részletében elhelyt tennék bírálat tárgyává. Alkalomadtán visszatérünk reá, mert bírálni valót bizony igen sokat tartalmaz. A részletes bírálat egyébként is a közgyűlés feladata s hisszük is, hogy munkástársaink nem késnek a jelentést érdeme szerint elbírálni. A magunk részéről csak azzal a figyelmeztetéssel óhajtunk élni, hogy minden, ami a betegpénztár működésében a tagok javára történhetik, csakis a tagok akaratán múlik, ezt az akaratot tehát ne késsünk és ne féljünk kinyilvánítani.

SZÖVETSÉGI ÜGYEK.

A Vasuti Munkások Országos Szövetségének hivatalos közleményel.

A szövetség központjának telefonszáma 76-01.

A helyicsoportok közleményei.

Figyelmeztetés. Figyelmeztetjük azon összes tagjainkat, akik tagsági járulékaikkal hátralékban vannak, alapszabályszerű kötelezettségeiknek tegyenek eleget. Ellenkező esetben kénytelen a vezetőség az elmaradt tagokat a taglétszámból törölni.

A központi vezetőség.

Az istvántelki helyicsoport vezetősége értesíti a t. tagtársakat, hogy taggyűlését folyó hó 25-én, szombaton tartja meg.

A sátoraljaujhelyi helyicsoport új vezetősége a következőképpen alakult meg: Zsidai Ferenc elnök, Buzsányi Pál jegyző, Schönfeld Sámuel pénztáros, Lauf János és Deutschmann László ellenőrök, Elek István, Szlatinszki Géza, Hübner Ödön, Pfügi Ede, Szerviczky József, Schmuck László, Tóth Béla, Jakab András, Fazekas József és Szatala Albert bizalmiférfiak.

A rákosi helyicsoport a következőképpen alakult meg: Réti József elnök, Payer J. jegyző, Hoffmann M. pénztáros, Csetneki K. és Molnár J. ellenőrök, Tamás J., Schönberger J., Tóth J., Czudor J., Bottlik I. és Katona J. vezetőségi tagok.

A gyulafehérvári helyicsoport 12-re tervezett rendkívüli közgyűlését folyó hó 20-ra halasztotta el, miután a közgyűlés határozatképtelen volt. Kérjük a tagokat, hogy teljes számban jelenjenek meg.

A nagyvárad helyicsoport felhívja az összes tagtársakat, hogy folyó hó 21-én, este 8 órakor, az egyet helyiségében megjelenni sziveskedjenek. *Fontos ügyben taggyűlést tartunk!*

A ruttkai helyicsoport folyó hó 22-én, este 7 órakor, taggyűlést tart a csoport helyiségében. — Folyó hó 26-án, délután 2 órakor, dr. Halek orvos ur (Zsolna) tudományos felolvasást tart a Rund-féle nagyteremben „Az alkohol káros hatásáról az emberi szervezetben“. A felolvasás tón nyelven lesz megtartva, ami azonban magyarra is át lesz fordítva. Tömeges megjelenés kéretik!

A rákoskereszturi helyicsoport folyó hó 17-én taggyűlést tart. A taggyűlést felolvasás követi. A tagtársak pontos megjelenését kéri a vezetőség.

Ázsiából.

A monori főszolgabíró.

Aki a magyarországi szolgabírák természetrajzát ismeri, tudni fogja, hogy a szolgabírák semmi másra nem alkalmazhatók, mint éppen hogy szolgabírák legyenek. Pökhendiség, munkásnyuzás, letegezés, hájfejűség a szolgabírák jellemvonása.

Akik ezekben a legkiválóbbak, azokból főszolgabírák lesznek.

És a főszolgabírák között nem a legutolsó legény a monori főszolgabíró. Érti, hogyan kell a munkások gyülekezési szabadságát taposni. Ami butaságot főszolgabírói agy csak kifundálni is képes ebben a kánikulai melegben, azt mind papírra veti és szüli egymás után a „végzés“-eket.

A monori járás atyaistenének a vecsési és bercelcserői vasutasok már egy tucatszor bejelentették az alakuló gyűlést. Sohase vette még eddig tudomásul. Hol nem jelentették be állítólag jó eleve, hol pedig nagyon is korán jelentették be a gyűlést, ergo tudomásul egyszer sem vehette. Mászor meg a gyűlést azért „nem engedélyezte“, mert a bejelentők nem mellékelték az alapszabályokat. Mikor pedig a bejelentők ezt a kérését is teljesítették, akkor fogta magát és megírta a következő végzést:

4815/907.

Vg. V. 10.

Bohus Géza és társai bejelentett népgyűlés tudomásul vétele iránti

Véghatározat

Bohus Géza és társai vecsési lakosoknak azon bejelentését, hogy f. évi május 12-én Vecsés községben a vasuti munkások országos szövetségének helyi csoportjának megalakulása céljából gyűlést tartanak — tudomásul nem veszem,

mert

nem igazolták, hogy a 122.000/906. B. R. 2. pontja szerint a megalakulásról felvett jegyzőkönyvet a községi előjáráságnál 48 óra alatt be nem mutatott (sic!)

Miről megküldetés végett Vecsés község előjárósága azzal értesítettik, hogy jelen véghatározat ellen 15 nap alatti felebbezésnek van helye. Monor, 1906. május 10.

Ney

szolgabíró,

Főszolgabírák sirjatok! A monori főszolgabíró valamennyitöket lepipált. Ennél butább végzést Ázsia összes szolgabírái nem tudtak még kitalálni.

Tessék megérteni. Csoportot akarnak alakítani a vasutasok, és az alakuló gyűlést azért nem veszi tudomásul, mert a csoport megalakulását 48 órán belül elmulasztották az alakítók bejelenteni.

Hát hogyan a pokolba lehessen egy csoport megalakulását bejelenteni, mikor ezt a csoportot a monori főszolgabíró jóvoltából még meg sem lehetett alakítani.

Butának elég buta az ilyen indokolás. De a legelszomorítóbb, hogy a monori főszolgabíró a fő-fő csendőrré, a belügyminiszterre hivatkozik, hogy ezt a butaságot a belügyminiszter a 122.000/1906. sz. rendeletben rendelte volna el.

Hát hiábavaló fáradság ezt a buta végzést Andrassyra tolni. Ezt nem rendelte el Andrassy. És ha a főszolgabíró ur a 122.000/1906. sz. rendeletre hivatkozik, akkor azt bizonyítja, hogy még olvasni sem tud.

Tessék főszolgabíró ur elolvasni ennek a rendeletnek a 2. pontját, magyaráztassa meg magának a huszárjával, akkor megérti talán, hogy a megalakulást kell 48 óra alatt bejelenteni.

És hogy a megalakulást be lehessen jelenteni, ahoz első kellék, hogy meg is lehessen alakulni.

Eddig a főszolgabírói bölcsesség folytán nem lehetett. Hát most mi tanítjuk ki a főszolgabíró urat, akinek figyelmébe ajánljuk az éppen ő általa idézett 122.000. sz. rendelet első pontját:

„Az országos jellegű munkásegyletek alap-szabályilag megállapított helyi szervének (fiókegylet, helycsoport, szakosztály) alakítása céljából bejelentett gyűlés megtartása, ha annak tárgyát csupán a megalakulás képezi és ezt az összehívók a cél megjelölésével bejelentették, *non akadályozandó*“.

Ezt a pontot eddig még nem ismerte a főszolgabíró ur. János, a huszár, ezt is meg tudja majd vele értetni. De egyúttal azt is, mi a különbség a *népgyűlés* és *nyilvános szakgyűlés* között. Mert a főszolgabíró ezt sem tudja, na meg azt sem, hogy a 122.000/1906. sz. belügyminiszteri rendelet a *vasutasokra* nem vonatkozik.

A szellemes végzésért pedig kijár a jutalom: a főszolgabíró ur teljesen megérett az alispánságra.

SZERVEZETI ÜGYEK.

Felkérjük olvasóinkat, hogy a „Magyar Vasutas“-nak ezt a számát terjeszték a ki-nevezettek között és világossítsák fel őket a fizetésrendezés sérelmei és különösen az új szolgálati rendtartás veszedelmei felől.

A rákoskereszturi helycsoport vezetősége felhívja mindazon munkástársakat, kik Magyar Vasutas Naptárt vásároltak és még nem fizették meg, hogy haladéktalanul fizessék azt meg a helycsoport pénztárosának.

Mozognak a gépgyáriak.

A Máv. egyik leghatalmasabb intézménye a kőbányai-uti gépgyár. Ennek a munkásai épp oly silány fizetésben részesülnek, mint a Máv. többi alkalmazottai. Ha helyzetük valamivel jobb, mint a Máv. egyéb munkásainak, úgy ez csak annak tudható be, hogy tulnyomólag mesterséget tanultak és magasabb intelligenciával bírnak. De éppen eme utóbbi körülmény készteti arra a Máv. gépgyár hídosztályának munkásait, hogy helyzetük javítását kérjék.

A magasabb intelligencia hozza magával a magasabb igényeket is és éppen ezért intelligens emberek megkívánhatják azt is, hogy velük *emberségesen, jól nevelt hangon bánjanak*. Az igazgatósághoz benyújtott emlékiratuknak egyik pontjában éppen *tiszteletes modort* követelnek. És hogy ez a követelés indokolt, arra élő bizonyosság maga a méltóságos igazgatója az intézetnek. Uri *emberek*ről fel szoktak tételezni a jó modort, így Vajkai igazgató urról is, aki alábbi *„förmérvényében“* nem árul el egy csepp udvariasságot, sőt ellenkezőleg minőség tekintetében nagyban hasonlít a szőnyegek legeslegolcsóbb fajtájához.

A hidépítészeti osztály munkásainak helyzetét javítandó a Vasuti munkások országos szövetsége emlékiratban fordult a Máv. gépgyár igazgatóságához. Ezt az emlékiratot nagy bölcsen megtartotta az igazgatóság, azonban ahelyett, hogy *erre* válaszolt volna, olyas valamire felelt, amit senki sem kért tőle.

A bölcs levél szó szerinti szövege a következő:

A Vasuti munkások t. országos szövetségének
Budapest.

F. évi március hó 29-én kelt beadványára értesitem a t. címet, hogy a m. kir. államvasutak gépgyárának munkásai nem vasuti, hanem gyári munkások, azokat a t. címed alapszabályainak 5. §-a értelmében tagjainul fel nem veheti s ügyeikkel foglalkozni jogosítva nincsen.

Beadványa tehát illetéktelen és azzal érdemlegesen foglalkozni nem kívánok.

Budapest, 1907 április hó 5-én.

Tisztelettel

magy. kir. vasgyárak központi igazgatósága
Vajkai.

Hát idevonatkozólag meg akarjuk jegyezni, hogy nem a Máv. gépgyár igazgatója van hivatva megítélni, ki lehet az alapszabályok 5. §-a értelmében a Vasuti munkások országos szövetségének tagja. Elvégre a szövetségnek van 5000 műhelymunkás tagja, akik Vajkai ur szerint nem lehetnének tagok, mert nem „*vasuti*“, hanem „*gyári*“ munkások.

Az igazgató ur szerfelett finoman tud precizizálni, azonban meg vagyunk róla győződve, hogy ha a vas- és fémmunkás-szövetség nyújtotta volna be a szóban forgó emlékiratot, akkor Vajkai ur munkásai nem „*gyári*“, hanem „*vasuti*“ munkások lennének. Különben is mi köze a *gépgyár igazgatóság*nak ahhoz, hogy ki tagja a Vasuti munkások országos szövetségének, mikor a közvetlen ellenőrző hatósága a szövetségnek tudomásul vette a Máv. gépgyári helycsoport megalakulását és amiként tudomásul birt a csoport létezéséről már régóta.

Hogy azonban senkibe bele ne köthessen az igazgatóság, maguk a munkások nyújtották be a következő követeléseket:

1. Az alkubérek bizonyos százalékkal emeltessenek. Ennek megszabását az igazgatóság belátására bizzák.

2. Az alkubérek a munka megkezdésekor tételesen közzé.

3. Az egyes csoportokban dolgozó nap-számok ugyanolyan százalékokban részesedjenek, mint az illető csoport szakmunkásai.

4. A vonalokon végzett munka tartama alatt szállásköltségek fejében napi 1 korona 20 fillér fizetendő.

5. A vonalokon végzett munka tartama alatt 100% pótdíj nyújtandó, kivéve ama munkákat, amelyet vállalkozóval végeztettek, amikor is a munkások részére szabad egyezkedési jog van fentartva.

6. Ha a segédszerelő új munkán dolgozva tényleges munkát végezni nem képes, de önhibáján kívül munkaidőt veszít, úgy a segédszerelő alapbére megtérítendő.

7. Ugy az új, mint a régi munkáknál előforduló szállítási időtartam rendes munkaidőnek tudandó be, még az esetben is, ha az illető szerelő vagy segédszerelő magánál a tulajdonképpeni szállításhoz nem is működik közre.

8. Utasítsanak a munkavezetők, hogy alantasaikkal tisztességes modorban érintkezzenek.

9. A szerszámok őrzetére külön munkás állítandó.

Látnivaló, hogy igen szerény igények ezek, amelyeknek teljesítése elől az igazgatóság el nem zárkozhatik.

A gépgyár munkásviszonyai most nem a legfényesebbek. Itt vannak a kizárt részöntők és tanácsos volna, a hidépítészeti osztály munkásait el nem keseríteni.

Hat hete fekszik már az emlékirat az igazgatóság asztalán, tessék evvel már foglalkozni, mielőtt a munkások is kifogynak a türelemből.

LEVELEZÉS.

Rákoskeresztur. (Az előjáró ur részrehajlása.)

Hogy *Justicia*, az igazság istennője kezében a mérleg többnyire egyoldalra billen, ezen lehet csodálkozni talán, de megittközni nem, mintán a szeme be van kötve és így könnyen becsaphatják az emberek, beledobva a serpenyő egyik részébe súlyt. Hogy azonban az előjáró ur — akinek szeme nyitva van — miért mér kétféle igazságot, ezt talán a minden bűnnek szülőanyja tudná megmondani... Ha cilindres urnak van tüzelőre szüksége, akkor van minden. Ha ellenben munkás fordul hozzá, akkor soha sincs. Így járt többek között Germann munkástársunk is. 1906 szeptember óta nem kapott fát, végre sok kérés után, az előjáró ur kijelentette, hogy van fa, midőn munkástársunk neje megjelent *kocsival* a fáért, akkor már megint nem volt részére, *dacára, hogy egy uriemberfélének előtte mondta*, hogy van fa.

Kérjük az előjáró urat, azt a bizonyos mérleget ne engedje oly feltűnően egyoldalra. Ugyancsak méltó társa néki a munkásszarlásban *Lehel* raktárnok is, aki ezenkívül a szállító felek sarcolását is üzi, nem kis dicsőségére az intézetnek. Szállóigévé lett azon szava: „ha van pénz, van üres kocsi“. A munkásokat pedig úgy rövidíti meg, hogy a petróleum kirakásnál elszámolt 2 korona helyett 1 koronát számol el a munkásoknak. Mindezekre a felsőbbség szigorú vizsgálatát kérjük, hadd lássuk, hogy a munkásnyuzók becsülete is oly erős-e, mint a nyuzásra való hajlamuk.

INNEN-ONNAN.

Vasuti katasztrófa. A soroksári állomáson kedden este a 973-as és 970-es tehervonatok összeütköztek. Nyolc kocsi összetört. A karambol erője — az eddig megállapítottak szerint — az az össze- megelégedés, amelyet a vasutasok derestörvényének beterjesztése széles körökben keltett.

+ **Egészségügyi statisztika a porosz vasutaknál.** A porosz közmunkügyi miniszter elrendelte, hogy a porosz államvasutak alkalmazottjainak megbetegedéséről, szolgálatképtelenségéről és elhalálozásáról az idej január elsejétől kezdve pontos feljegyzéseket vezessen a vasut. Az új statisztikai adatgyűjtésnek az a célja, hogy a vasutasok egészségi viszonyairól tiszta képet lehessen belőle alkotni és meg lehessen állapítani, hogy az egyes szolgálati ágak a vasutasok egészségi és halálozási viszonyaira milyen befolyást gyakorolnak. — Minálunk a legkisebb gondja is nagyobb az intézőköröknek, mint az, hogy a vasutasok egészségével törődnének. Ha megbetegszik a foglalkozásából eredő bajban a vasuti alkalmazott, majd meggyógyul. És ha nem gyógyul meg, az sem baj: gombház, ha leszakad, lesz más. Nálunk így gondolkoznak a nagyurak és dehogy is csinálnak még statisztikát sem!

+ **Szerencse.** Felhívjuk a figyelmet Schlesinger J. és Tsa (Budapest, V., Váci-körut 30.) hirdetésére. A cég a legjobb sorsjegyeket olcsó havi részletre adja. Tessék jegyzéket kérni *lapunkra* hivatkozva.

+ **Különös figyelmet** érdeml *Spitz* Bernát hírneves egyenruházati cég tulajdonosi hirdetése. A legjobb vasutas-sapkák a cégnél kaphatók.

+ **Altisztjelölteket** különösen érdekel az *Altisztjelöltek figyelmébe* című hirdetés, ahol egy jó tanerő ajánlkozik.

MULATSÁGOK.

A péceli helycsoport 1907 május 19-én, a Szemere-szálló nagy termében, részben könyvtára, részben a vasutnál szerencsétlenül jártak árváinak és özvegyeinek javára táncvigalmat rendez.

A Máv. gépgyári helycsoport május hó 18-án, szombaton, este 7 órakor tartja könyvtára ünnepélyes megnyitását Melicher István vendéglőjében, Orci-ut 47. szám, melyre kérjük a tagtársak tömeges megjelenését.

A szegedi helycsoport májusi ünnepén felülízték: Borojevics Dusan 2.50, Remes Sándor 2.—, Rittler Mihály 1.—, Virágh János 1.—, Rubes Ferenc 1.—, Hussé András 1.—, Katona Lajos —.60, Farkas Szilveszter —.60, Szanka János —.50, N. N. —.50, Sándor János —.50, Hekepek Péter —.40, Husse Lajos —.30 korona, mely szíves adományokért köszönetet mond

a vigalmi bizottság.

Szerkesztői üzenetek.

Május elsejének a megünnepléséről több tudósítás érkezett hozzánk. Lapunk szűk tere nem engedi meg, hogy ezeket a tudósításokat is egyenkint leközzöljük. Annyi tény, hogy a magyar vasuti munkásság a munka világunnepe minden vonalon a legpéldásabb szolidaritást tanúsítva a szervezett külmunkássággal — megünnepelte.

Nagybecskerek, Kovács József pályafelvigyázó! Jó lenne egy kissé több humanizmust tanusítania a munkásokkal szemben, elvégre Ön is ember, vagy nem? Ne higgye, hogy gyorsabb előléptetésben részesül, ha a munkásokat megrövidíti a munkaidő előtt és után való munkába állítással; ezt még *Kossuth* Ferenc sem kívánja Öntől, holott ő sok mindent szeretne elérni. Az elbocsátással való fenyegetés sem méltó Ön-höz, mert ki fog azután Önnél állami pénzzen konyhaszolgálatot tenni? Ugyan ki?

Terézvárosi oszt. mérnökség. Pető János építési felvigyázót kérjük, hogy tanuljon kis tisztességet a munkásokkal való bánásmód tekintetében. Higgye el, hogy *durvasággal* még senki sem szerzett magának halhatatlan érdemeket az emberiség előtt. Ha pedig Ön azt kívánja, hogy a munkások Öntől rettegenek, annak még nagyon szomorú következményei lehetnek. Róma tekintélyét is a rabszolgák lázadása ásta alá. Ön is így járhat.

L. J. Budapest. Cikk jövő számban jön. — **M. J. Budapest.** Kérvenyt kell írni a felváltás változtatásáért az üzletvezetőséghez. Alkalommal jöjjön be újra. — **Piskl.** Jövő számban foglalkozunk velük.

Felelős szerkesztő: **Faragó Dezső.**

Laptulajdonos: **A magyar vasutas-szervezet**

Világosság könyvnyomda r.-t. Budapest, Nyár-utca 1.

CSERE.

Hatvani fűtőházból géplakatos cserélne Debrecen vagy Budapestre.

Különös figyelembe!!

A rendkívül kedvelt alacsony számok

1 számtól 300 számig

kizárólag a mi gyűjtődénkben kaphatók.

Ugyancsak a születési éveket tartalmazó számok:
1801 számtól 1900 számig.

Bogdány S.

fűvészi sorsjegytároló részvényszerző, a m. kir. szab. osztályosországi főeljárásító helye

Budapest, Károly-körút 20
Telefon 88-16.

Postai szétküldés utánvétellel, vagy a pénz előzetes beküldése után.

A felsorolt számok rendkívül nagy keresletnek örvendenek, ennél fogva kérjük mielőbbi megrendelését.

A XX. sorsjátékokhoz I. osztályú sorsjegyek árai:

1/4 sorsjegy	1.50 K
1/4 " "	3. — "
1/2 " "	6. — "
1/1 " "	12. — "

Altisztjelöltek figyelmébe!
Vasutasokat, akik altisztnek akarnak lenni, biztos sikerrel előkészít polgári iskolai vizsgára „Tanár” VIII. ker., Tisza Kálmán-tér 13. sz., III. em. 14.

Butor

ugy készpénzért mint

részletfizetésre

legjutányosabban kapható

**FUCHS
BÓDOG**

Budapest, VII.,
Erzsébet-körút 32.

Képes árjegyzék
Ingyen és bérmentve.

Kisérelje meg

egyszer

szerencsésjét ott, ahol az a legnagyobb:

GAEDICKE

bankházában,

mert ott nyerték eddig bebizonyíthatólag a legtöbb főnyereményt.

600000	62551 %
400000	19406 %
400000	11119 %
400000	28916 %
400000	33464 %
100000	42763 %
100000	49678 %
100000	87991 %
90000	3148 %
80000	47334 %
70000	60991 %
60000	17357 %
60000	78863 %
60000	82528 %
60000	3952 %
60000	97263 %
50000	64714 %
30000	6920 %
30000	38691 %
30000	90964 %
30000	35814 %

A május 23. és 25-iki húzáshoz ajánlok

Egész Fél Negyed Nyolcad sorsjegyet
12.- 6.- 3.- 1.50 koronáért.

GAEDICKE A.

bankház

Budapest, Kossuth Lajos-u. 11.

Cs. kir. szab. déli vaspálya-társaság.

A részvényes urak ezennel meghívtnak a f. évi május hó 23-án, szerdán, délelőtt 10 óráig Bécsben, I. Eschenbachgasse 9. szám alatt (az osztrák mérnök- és építészegylet termében) megtartandó

ötvennyolcadik közgyűlésre.

Naplórend:

1. Az évi jelentés felolvasása.
2. Az 1906. évi zárszámadás feletti határozathozatal.
3. Az igazgatótanács részbeni megújítása.
4. A számvizsgálók megválasztása.
5. A Virgl-vasút (a Bozen melletti Virgl-vezető síkló), a Rittner-vasút (Bozen-Klobenstein) és a brunek-sandi helyi érdekű vasút üzemének átvétele.

Az alapszabályok 22. cikke szerint a közgyűlésben csak azok részvényesek vehetnek részt, kik legalább 40 részvényre bírnak s ezeket legkésőbb 14 nappal a közgyűlés megtartása előtt az alantabb megjelölt pénztárak valamelyikénél letéteményezték, és pedig:

Bécsben: a cs. kir. szab. osztrák kereskedelmi és iparhitelintézetnél, Rothschild S. M. urnál, a cs. kir. szab. általános osztrák földhitelintézetnél vagy a társaság számvevőségénél, a déli vaspálya-udvaron (igazgatósági épület);
Budapesten: a Magyar Általános Hitelbanknál;

Triesztben: a cs. kir. szab. osztrák kereskedelmi és iparhitelintézet fiókjánál;

M/m. Frankfurtban: a Disconto-társaság igazgatóságánál;

Berlinben: Bleichröder S. urnál, a Disconto-társaság igazgatóságánál, Mendelsohn és társa urnál;

Hamburgban: Behrens Z. és fiai urnaknál, Warburg M. M. és társa urnaknál;
Boroszóban: a sziléziai bankkegyestársaságnál;
Münchenben: Merck, Finck és társa urnaknál;
Baselben: Speyr és társa r.-társaságnál;
Zürichben: a svájci hitelintézetnél;
Párisban: a társaság letéti pénztáránál Rue Laffitte 26;

Londonban: Rothschild N. M. és fiai urnaknál;
Milanóban: a Banca Lombarda di Depositi e Conti Correntinál, a Banca Commerciale Italiana-nál;

Genfben: Lombard Odier és társa urnaknál;
Lyonban: Saint-Olive, Cambefort és társa urnaknál és Veuve Morin-Pous és társa cégnél.

A letéteményezett részvények helyett letéti jegyek és igazolványok szolgáltatnak ki, mely utóbbiak a közgyűlésen való megjelenésre jogosítanak.

Távollevő részvényesek írásbeli meghatalmazás útján más, a közgyűlésen részvételre jogosított részvényes által képviseltethetik magukat. (23. cikk.)

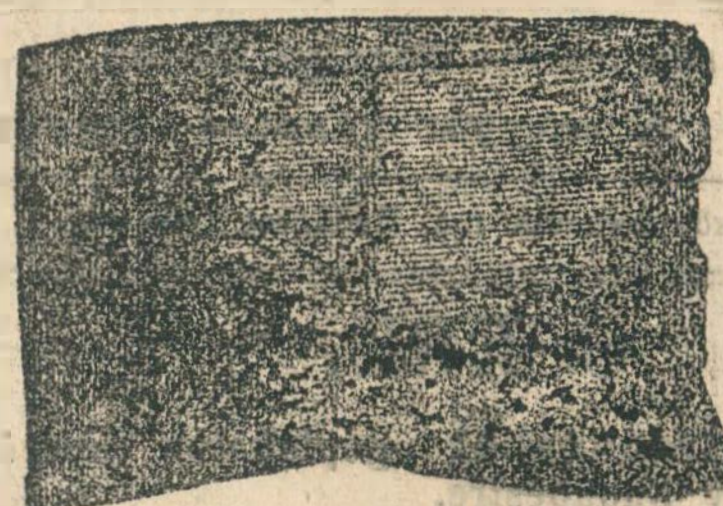
Képviseltetés esetén az igazolási jegyen előnyomott meghatalmazás kitöltendő, a meghatalmazó által sajátkezűleg aláírandó s legkésőbb f. évi május 21-én a társaság számvevőségénél Bécsben (déli vaspálya-udvar) felmutatandó. Végül megjegyeztetik, hogy az alapszabályok 25. cikke szerint egy részvényes sem egyesíthet magában tíz szavazatnál többet saját joga alapján, avagy 20 szavazatnál többet saját joga alapján és mint más szavazatjogosult részvényesek meghatalmazottja.

Bécs, 1907 április hóban.

Az igazgató-tanács.

(Utánnymás nem díjaztatik.)

Legolcsóbb, legkönnyebb és legjobb a közismert „GLORIA”-sapka.

Tisztviselőknek 5, altiszteknek 5, szolgálknak 2.20 K.

Kizárólag utánvét mellett kapható:

SPITZ BERNÁT

ELSŐRANGU EGYENRUHÁZATI ÁRUHÁZÁBAN

Budapest, V., Fürdő-utca 9. (Erzsébet-tér 1.)

cs. és kir. udvari szállító, a magyar királyi államvasutak szerződ. szállítója